

Paralelna upozorenja – broj dva

Razotkrivanje proročkog tkanja: dešifriranje poruka Otkrivenja 14 u mileritskoj povijesti i danas

Jeff Pippenger

2023-08-08

Kada se prispodoba o deset djevica ispunila u mileritskoj povijesti, to se dogodilo tijekom poruke drugoga anđela. Poruka drugoga anđela predstavlja dvije različite poruke, kako u vremenskom razdoblju koje obuhvaćaju, tako i u pogledu publike kojoj su namijenjene. Poruka drugoga anđela bila je upućena protestantskim crkvama koje su se upravo vratile Rimu i postale kćeri Babilona. Ponoćni poklič bio je upućen usnulim mileritima. Prva je poruka bila upućena izvan milerita, druga je bila upućena unutar njih. To će se u naše dane ispuniti doslovno.

Razlika koju treba zapaziti u ponavljanju naših dana jest ta da je na početku adventizma poruka drugoga anđela najprije otišla izvan milerita, a zatim je drugi dio poruke ušao među milerite. Na kraju adventizma, kada se prispodoba ponovno ponavlja, tako se ponavlja i poruka drugoga anđela. Rečeno nam je to izravno više nego nekolicinu puta. Ali dvostruka narav poruke na kraju je obrnuta. Prva poruka ide adventizmu, a druga onima izvan adventizma. Rečeno nam je da su djelo i poruka koje predstavlja anđeo iz Otkrivenja osamnaest ponavljanje poruke drugoga anđela.

„Prorok kaže: ‘I vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, imajući veliku vlast; i zemlja se prosvijetli slavom njegovom. I povika silno jakim glasom govoreći: Pade, pade Babilon veliki i postade prebivalište đavola’ (Otkrivenje 18,1.2). To je ista poruka koja je dana po drugom anđelu. Babilon je pao, ‘jer je sve narode napojio vinom gnjeva bluda svojega’ (Otkrivenje 14,8). Što je to vino? — Njezini lažni nauci. Dala je svijetu lažnu subotu umjesto Subote četvrte zapovijedi i ponovila laž koju je Sotona najprije rekao Evi u Edenu — naravnu besmrtnost duše. Mnoge srodne zablude raširila je nadaleko i naširoko, ‘učeci kao nauke zapovijedi ljudske’ (Matej 15,9).”

„Kad je Isus započeo svoju javnu službu, očistio je Hram od njegova svetogrđem oskvrnjenog stanja. Među posljednjim činima Njegove službe bilo je drugo čišćenje Hrama. Tako se i u posljednjem djelu opomene svijetu Crkvama upućuju dva različita poziva. Poruka drugog anđela glasi: ‘Pade, pade Babilon, grad veliki, jer je vinom gnjeva bluda svojega napoji sve narode’ (Otkrivenje 14,8). A u glasnom pokliču poruke trećega anđela čuje se glas s neba koji govori: ‘Izidite iz nje, narode moj, da ne budete sudionicima njezinih grijeha i da ne primite od njezinih zala. Jer grijesi njezini dopriješe do neba, i Bog se spomenu njezinih nepravdi’ (Otkrivenje 18,4.5).” Odabrane poruke, knjiga 2, 118.

Poruka drugoga anđela na početku adventizma ista je poruka kao i poruka predstavljena anđelom iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja, i u toj opomeni postoje dva glasa koja objavljuju poruku. Prvi glas objavljuje se kada se zemlja rasvjetljuje njegovom slavom, a u četvrtom retku Ivan je čuo drugi glas kako govori: „Izadite iz nje.”

U mileritskoj povijesti poziv da se izađe iz Babilona došao je najprije, a poruka mileritima došla je kao druga. U osamnaestom poglavlju Otkrivenja upravo je drugi glas, odnosno druga poruka, upućena onima izvan advenizma. Uz tvrdnju da postoje „dva različita poziva upućena crkvama“, nalazimo i to da dva puta kada je Krist očistio hram (na početku i na završetku svoje službe) također predstavljaju ilustraciju početka i završetka advenizma.

Početak adventizma prikazivao je pročišćenje radnika koje je pomoglo u izgradnji temelja što je Williamu Milleru bilo dano uspostaviti. Temelj je bio dovršen pri završetku poruke drugoga anđela, jer su s dolaskom trećega anđela 22. listopada 1844. istine koje sačinjavaju temelje adventizma postale dostupne za razumijevanje onima koji su voljni čuti.

Djelo izgradnje temelja završilo je na vrhuncu povijesti drugoga anđela, kada su „upućena dva različita poziva crkvama“. Prvi je poziv bio izvan milerita, a drugi je bio za milerite. No još jedan početak koji se podudara s početkom adventizma jest Kristova služba kada je prvi put očistio svoj hram. Proročki prikaz čišćenja hrama označava očišćenje na početku i na kraju Njegove službe, što zauzvrat predočava očišćenje adventizma na njegovu početku i završetku. Kristova dva čišćenja hrama podudaraju se s početkom i završetkom adventizma, ali Njegova je poruka bila samo za Njegov zavjetni narod, koji se nalazio u procesu da se zauvijek razvede od Boga.

Početak adventizma iznio je poruku koja je navješćivala otvaranje suda, a kraj adventizma navješćuje završetak suda. Isus je prvi put očistio hram i ukorio Židove što su Njegov Dom pretvorili u razbojničku pećinu, ali drugo čišćenje hrama bilo je „među posljednjim činovima Njegove službe“. Na kraju svoje službe više nije govorio Židovima da su Dom Njegova Oca pretvorili u razbojničku pećinu, nego im je tada rekao da im je njihova kuća „ostavljena pusta“.

U međuvremenu su štovatelji iz svakoga naroda tražili Hram koji je bio posvećen štovanju Boga. Blistajući zlatom i dragim kamenjem, bio je prizor ljepote i veličanstvenosti. Ali Jehove više nije bilo u toj palači ljupkosti. Izrael se kao narod rastavio od Boga. Kad je Krist, pri samome kraju svoje zemaljske službe, posljednji put pogledao unutrašnjost Hrama, rekao je: „Eto, vaša će vam kuća ostati pusta.“ Matej 23,38. Dotad je Hram nazivao kućom svojega Oca; ali kad je Sin Božji izašao iz tih zidova, Božja se prisutnost zauvijek povukla iz Hrama sagrađenoga Njemu na slavu.” Djela apostolska, 145.

Hram koji je očistio na početku bio je drugačiji hram od onoga koji je očistio na kraju. Prvi je hram bio kuća Njegova Oca, a drugi je hram bio kuća Židova. Gospodin je na početku sklopio savez s adventizmom, i adventisti su postali svećenici u Njegovu hramu. Na kraju adventizma više neće biti svećenici, i njihova će kuća opustjeti.

Drugi anđeo predstavlja dvije poruke. To je jedan od razloga što je poruka prikazana kao da Babilon pada dvaput. To nije glavni razlog dvaput ponovljene objave Babilonova pada, ali jest jedan razlog. Kako su to dvije poruke?

Drugi je anđeo došao kao odgovor na odbacivanje poruke prvoga anđela. Kada su protestantske crkve, zbog neuspjeloga predviđanja koje je 1843. godinu označilo kao završetak proročanstva od 2300 godina, iskoristile pogrešnu poruku da odbace Millerovu poruku, tada je Millerova poruka

bila poruka prvoga anđela. Pri njezinu odbacivanju protestantske crkve, koje su bile Božja crkva u pustinji više od 1260 godina, bile su odbačene i postale su kćer Babilona. U tom je trenutku došao drugi anđeo sa svojom porukom.

Postoje neke vrlo važne pojedinosti uključene u razne elemente ove povijesti koju razmatramo. Postoji barem jedna točka koja se mora razvijati polagano, jer ona nedvojbeno pridonosi razumijevanju poruke Otkrivenja Isusa Krista koje se upravo sada razotkriva. Iz toga razloga uključujem vrlo važan odlomak o toj povijesti. Riječ je o dva poglavlja na koja upućujem, ali postoji i treće važno poglavlje između ta dva poglavlja. To ovdje za sada ne uključujem kako bih ograničio opseg našega razmatranja.

Primijetite kojemu je anđelu upućen govor dok čitate, uočite postupni proces kušnje, zapazite u prvom odlomku da su proročke značajke anđela iz Otkrivenja osamnaest također značajke prvoga anđela. Primijetite da razapeti jednu od poruka znači razapeti Krista, i primijetite da su sva tri anđela prikazana kao pojedinačni anđeli, dok je poruka Ponoćnoga poklika mnoštvo anđela.

„Bilo mi je pokazano zanimanje koje je cijelo nebo imalo za djelo koje se odvijalo na zemlji. Isus je ovlastio snažnog i moćnog anđela da siđe i upozori stanovnike zemlje da se pripreme za njegov drugi dolazak. Vidjela sam moćnog anđela kako napušta Isusovu prisutnost na nebu. Pred njim je išla iznimno sjajna i slavna svjetlost. Rečeno mi je da je njegovo poslanje bilo obasjati zemlju svojom slavom i upozoriti čovjeka na nadolazeći gnjev Božji. Mnoštva su primila svjetlost. Neki su se činili vrlo ozbiljnima, dok su drugi bili radosni i zaneseni. Svjetlost se izlivala na sve, ali neki su samo došli pod njezin utjecaj i nisu je od srca primili. No svi koji su je primili, okrenuli su svoja lica prema gore, prema nebu, i slavili Boga. Mnogi su se ispunili velikim gnjevom. Propovjednici i narod ujedinili su se s opakima i odlučno se opirali svjetlosti koju je razlijevao moćni anđeo. Ali svi koji su je primili povukli su se od svijeta i bili tijesno sjedinjeni međusobno.“

„Sotona i njegovi anđeli marljivo su nastojali odvratiti umove svih koje su mogli od svjetla. Skupina koja ga je odbacila ostavljena je u tami. Vidjela sam anđela kako s najdubljim zanimanjem promatra one koji se nazivaju Božjim narodom, da zabilježi karakter koji su razvili kada im je bila iznesena poruka nebeskoga podrijetla. A kako su se veoma mnogi koji su ispovijedali ljubav prema Isusu odvratili od nebeske poruke s prijezirom, porugom i mržnjom, anđeo s pergamentom u ruci načinio je taj sramotni zapis. Cijelo je nebo bilo ispunjeno ogorčenjem, jer su Isusa prezreli oni koji su se izdavali za njegove sljedbenike.“

„Vidjela sam razočaranje onih koji su imali pouzdanja. Nisu vidjeli svoga Gospodina u očekivano vrijeme. Bila je Božja namjera da prikrije budućnost i dovede svoj narod do točke odluke. Bez te vremenske točke djelo koje je Bog naumio ne bi bilo ostvareno. Sotona je mislio veoma mnogih vodio daleko unaprijed u budućnost. Razdoblje vremena objavljeno za Kristov dolazak moralo je navesti um da ozbiljno traži sadašnju pripravu. Kad je vrijeme prošlo, oni koji nisu u potpunosti primili svjetlo anđela pridružili su se onima koji su prezreli nebesku poruku, i okrenuli su se protiv razočaranih s porugom. Vidjela sam anđele na nebu kako se savjetuju s Isusom. Oni su zapazili stanje onih koji su ispovijedali da su Kristovi sljedbenici. Prolazak određenoga vremena iskušao ih je i dokazao, i veoma mnogi bili su izvagani na

tezulji i nađeni manjkavima. Svi su oni glasno ispovijedali da su kršćani, a ipak su gotovo u svakom pogledu propustili slijediti Krista. Sotona se radovao stanju onih koji su ispovijedali da slijede Krista. Imao ih je u svojoj zamci. Većinu je naveo da napuste uski put, i pokušavali su se popeti na nebo nekim drugim putem. Anđeli su vidjeli čiste, neokaljane i svete, sve izmiješane s grešnicima na Sionu i sa svjetoljubivim licemjerom. Bdili su nad istinskim ljubiteljima Isusa, ali iskvareni su utjecali na svete.“

„Onima onih čija su srca gorjela od čežnje, od silne želje da vide Isusa, njihova su braća po ispovijesti vjere zabranjivala govoriti o njegovu dolasku. Anđeli su promatrali cijeli prizor i suosjećali s ostatkom koji je ljubio Isusovo pojavljivanje. Drugomu moćnom anđelu bilo je povjereno da siđe na zemlju. Isus mu je stavio u ruku zapis, i kad je došao na zemlju, povikao je: Pade Babilon! pade! Tada sam ponovno vidjela razočarane kako vedro podižu pogled i uzdižu oči k nebu, gledajući s vjerom i nadom u pojavu svojega Gospodina. Ali mnogi su, činilo se, ostajali u nekom obamrlom stanju, kao da spavaju; ipak sam na njihovim licima mogla vidjeti trag duboke žalosti. Razočarani su iz Biblije vidjeli da se nalaze u vremenu odgađanja i da moraju strpljivo čekati ispunjenje viđenja. Isti dokaz koji ih je naveo da očekuju svoga Gospodina 1843., naveo ih je da ga očekuju i 1844. Vidjela sam da većina nije posjedovala onu snagu koja je obilježavala njihovu vjeru 1843. Njihovo je razočaranje prigušilo njihovu vjeru. No kad su se razočarani ujedinili u pokliču drugoga anđela, nebeska je vojska s najdubljim zanimanjem promatrala i zapažala učinak poruke. Vidjeli su kako se oni koji su nosili ime kršćana s porugom i prezirom okreću protiv onih koji su bili razočarani. Kad su s usana podrugljivca pale riječi: Još niste uzašli! anđeo ih je zapisao. Anđeo je rekao: Rugaju se Bogu.“

„Pozornost mi je ponovno bila usmjerena na Ilijino uznesenje. Njegov je plašt pao na Elizeja, a opaka djeca (ili mladi ljudi) pošla su za njim, rugajući mu se i vičući: Uzađi, ćelavče! Uzađi, ćelavče! Rugali su se Bogu i ondje su sustignuti svojom kaznom. To su naučili od svojih roditelja. A oni koji su se podsmjehivali i rugali pomisli o uzlasku svetih, bit će pohodeni Božjim zlama i shvatit će da nije mala stvar poigravati se s njime.“

„Isus je zadužio druge anđele da brzo polete kako bi oživjeli i ojačali klonulu vjeru njegova naroda te ga pripravili da razumije poruku drugoga anđela i važan pokret koji se uskoro trebao zbiti na nebu. Vidjela sam kako su ti anđeli primili veliku silu i svjetlost od Isusa te brzo poletjeli na zemlju da izvrše svoje poslanje i pomognu drugom anđelu u njegovu djelu. Veliko svjetlo obasjalo je Božji narod dok su anđeli klicali: Evo Zaručnika, izlazite mu u susret. Tada sam vidjela kako su oni razočarani ustali i, u skladu s drugim anđelom, objavljivali: Evo Zaručnika, izlazite mu u susret. Svjetlost anđela prodirala je posvuda kroz tamu. Sotona i njegovi anđeli nastojali su spriječiti da se ta svjetlost širi i postigne svoju određenu svrhu. Prepirali su se s Božjim anđelima i govorili im da je Bog obmanuo narod te da, uza svu njihovu svjetlost i silu, ne mogu navesti narod da povjeruje kako Isus dolazi. Božji su anđeli nastavili svoje djelo, premda se Sotona trudio zapriječiti put i odvratiti umove naroda od svjetlosti. Oni koji su je primili doimali su se vrlo sretnima. Upravljali su svoje oči prema nebu i čeznuli za Isusovim pojavkom. Neki su bili u velikoj tjeskobi, plakali i molili se. Činilo se da su im oči bile uprte u njih same te se nisu usuđivali pogledati prema gore.“

„Dragocjena svjetlost s Neba razdvojila je tamu od njih, a njihove oči, koje su u očaju bile uprte u njih same, bile su podignute prema gore, dok su se na svakom licu očitovali zahvalnost i sveta radost. Isus i sva anđeoska vojska gledali su s odobravanjem na vjerne koji su čekali.“

„Oni koji su odbacili i suprotstavili se svjetlu poruke prvoga anđela izgubili su svjetlo druge i nisu mogli imati koristi od sile i slave koja je pratila poruku: Evo zaručnika, dolazi. Isus se od njih odvratio s namrgođenim licem. Oni su ga bili omalovažili i odbacili. Oni koji su primili poruku bili su obavijeni oblakom slave. Čekali su i bdjeli i molili se da upoznaju volju Božju. Silno su se bojali da ga ne uvrijede. Vidjela sam Sotonu i njegove anđele kako nastoje zatvoriti ovo božansko svjetlo pred Božjim narodom; ali dokle god su oni koji su čekali cijenili svjetlo i držali svoje oči uzdignute sa zemlje k Isusu, Sotona nije imao nikakve moći lišiti ih toga dragocjenog svjetla. Poruka dana s neba razgnjevila je Sotonu i njegove anđele, a oni koji su tvrdili da ljube Isusa, ali su prezirali njegov dolazak, rugali su se i ismijavali vjerne, pouzdane. No jedan je anđeo zabilježio svaku uvredu, svako omalovažavanje, svako zlostavljanje koje su primili od svoje tobožnje braće. Vrlo mnogi podigli su svoj glas da viču: Evo zaručnika, dolazi, i ostavili su svoju braću koja nisu ljubila Isusovo pojavljivanje i koja im nisu dopuštala da se zadržavaju na njegovu drugom dolasku. Vidjela sam kako Isus odvrća svoje lice od onih koji su odbacili i prezreli njegov dolazak, a zatim je naredio anđelima da izvedu njegov narod iz njihove sredine, između nečistih, da se ne bi onečistili. Oni koji su bili poslušni porukama stajali su odvojeni, slobodni i sjedinjeni. Na njima je sjala sveta i uzvišena svjetlost. Odrekli su se svijeta, otrgnuli od njega svoje naklonosti i žrtvovali svoje zemaljske probitke. Odrekli su se svojega zemaljskog blaga, a njihov zabrinuti pogled bio je upravljen k nebu, očekujući da vide svojega ljubljenog Izbavitelja. Sveta, posvećena radost sjala je na njihovim licima i svjedočila o miru i radosti koji su vladali u njima. Isus je zapovjedio svojim anđelima da pođu i ojačaju ih, jer se približavao čas njihove kušnje. Vidjela sam da oni koji su čekali još nisu bili iskušani onako kako su morali biti. Još nisu bili slobodni od zabluda. I vidjela sam milost i dobrotu Božju u tome što je poslao upozorenje stanovnicima zemlje i ponavljane poruke da ih dovede do određene točke vremena, da ih navede na marljivo preispitivanje samih sebe, kako bi se oslobodili zabluda koje su im predali neznabošci i papisti. Po tim porukama Bog je izvodio svoj narod tamo gdje može djelovati za njih s većom silom i gdje mogu držati sve njegove zapovijedi....”

„Kad je Isusova služba završila u Svetinji te je on prešao u Svetinju nad svetinjama i stao pred Kovčeg koji sadržava Božji zakon, poslao je na zemlju drugoga silnoga anđela s trećom viješću. U ruku anđela položio je svitak, i dok je on silazio na zemlju u veličanstvu i sili, objavio je strašno upozorenje, najtežu prijetnju ikada upućenu čovjeku. Ova je vijest bila namijenjena da djecu Božju stavi na oprez i pokaže im čas kušnje i tjeskobe koji je bio pred njima. Anđeo reče: Bit će dovedeni u tijesan boj sa Zvijeri i njezinim kipom. Njihova jedina nada u vječni život jest da ostanu postojani. Premda su im životi u pitanju, ipak se moraju čvrsto držati istine. Treći anđeo završava svoju vijest ovim riječima: Ovdje je postojanost svetih; ovdje su oni koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu. Dok je ponavljao te riječi, pokazivao je na nebesko Svetište. Misli svih koji prihvaćaju ovu vijest upravljene su prema Svetinji nad svetinjama, gdje Isus stoji pred Kovčegom, prinoseći svoj posljednji zagovor za sve one prema kojima se milost još zadržava i za one koji su iz neznanja prestupili Božji zakon. Ovo se pomirenje vrši i za pravedne mrtve kao i za pravedne žive. Isus vrši pomirenje

za one koji su umrli ne primivši svjetlo o Božjim zapovijedima, koji su sagriješili iz neznanja.“

„Nakon što je Isus otvorio vrata Svetinje nad svetinjama, vidjela se svjetlost subote, a Božji narod trebao je biti iskušan i prokušan, kao što je Bog nekoć iskušao sinove Izraelove, da vidi hoće li držati njegov zakon. Vidjela sam trećeg anđela kako pokazuje prema gore, pokazujući razočaranima put u Svetinju nad svetinjama nebeskoga Svetišta. Oni su vjerom slijedili Isusa u Svetinju nad svetinjama. Ondje su ponovno našli Isusa, i radost i nada iznova izviru. Vidjela sam ih kako se osvrću unatrag, preispitujući prošlost, od navještaja drugoga Isusova dolaska pa sve kroz njihov hod do isteka vremena 1844. Oni vide objašnjenje svojega razočaranja, a radost i sigurnost ponovno ih oživljuju. Treći je anđeo obasjao prošlost, sadašnjost i budućnost, i oni znaju da ih je Bog doista vodio svojom tajanstvenom providnošću.“

„Bilo mi je prikazano da je Ostatak slijedio Isusa u Svetinju nad svetinjama te ugledao kovčeg i Pomirilište, i bio opčinjen njihovom slavom. Isus je podigao poklopac kovčega, i gle! kamene ploče s deset zapovijedi napisanima na njima. Oni prolaze kroz žive riječi Božje; ali uzmiču dršćući kada vide četvrtu zapovijed kako živi među deset svetih propisa, dok na nju sja jače svjetlo nego na ostalih devet, i vijenac slave svuda je oko nje. Ondje ne nalaze ništa što bi ih obavijestilo da je subota ukinuta ili promijenjena na prvi dan tjedna. Ona glasi kao kada ju je izrekla usta Božja u svečanom i strašnom veličanstvu na gori, dok su sijevale munje i grmjeli gromovi, i kada je bila napisana Njegovim vlastitim svetim prstom na kamenim pločama. Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao; a sedmi dan subota je Gospodu, Bogu tvojemu. Zaprepašteni su dok promatraju kakva se briga vodi o deset zapovijedi. Vide ih položene blizu Jehove, zasjenjene i zaštićene Njegovom svetošću. Vide da su gazili po četvrtoj zapovijedi Dekaloga i svetkovali dan predan od neznabožaca i papista, umjesto dana koji je posvetio Jehova. Ponize se pred Bogom i tuguju zbog svojih prošlih prijestupa.“

„Vidjela sam kako se kad u kadionici dimi dok Isus prinosi njihova priznanja i molitve svome Ocu. I dok se uzdizao, sjajna je svjetlost počivala na Isusu i na prijestolju milosti; a usrdni molitelji, koji su bili ožalošćeni jer su otkrili da su prijestupnici Božjega zakona, bili su blagoslovljeni, i njihova su se lica ozarila nadom i radošću. Pridružili su se djelu trećega anđela, podigli svoj glas i objavili svečano upozorenje. No u početku je malo njih prihvatilo poruku, ipak su oni nastavili s revnošću objavljujati upozorenje. Tada sam vidjela mnoge kako prihvaćaju poruku trećega anđela i sjedinjuju svoje glasove s onima koji su prvi objavili upozorenje, te su uzvisivali Boga i veličali ga svetkovanjem njegova posvećenoga Dana počinka.“

„Mnogi koji su prihvatili treću poruku nisu imali iskustvo u dvjema prethodnim porukama. Sotona je to razumio, i njegovo je zlo oko bilo upravljeno na njih da ih obori; ali treći ih je anđeo upućivao na Presveto mjesto, a oni koji su imali iskustvo u prijašnjim porukama pokazivali su im put u nebesko Svetište. Mnogi su vidjeli savršeni lanac istine u anđeoskim porukama i radosno su ga prihvatili. Prihvatili su ih njihovim redom i vjerom slijedili Isusa u nebesko Svetište. Te su mi poruke bile prikazane kao sidro koje drži tijelo. I kako ih pojedinci primaju i razumiju, tako su zaštićeni od mnogih Sotoninih zabluda.”

„Nakon velikoga razočaranja 1844. godine, Sotona i njegovi anđeli bili su užurbano zaokupljeni postavljanjem zamki kako bi poljuljali vjeru zajednice. Utjecao je na umove

pojedinaца koji su imali osobno iskustvo u tim stvarima. Imali su privid poniznosti. Izmijenili su prvu i drugu poruku te ukazivali na budućnost radi njihova ispunjenja, dok su drugi ukazivali daleko natrag u prošlost, tvrdeći da su se ondje ispunile. Ti su pojedinci odvrćali misli neiskusnih i potresali njihovu vjeru. Neki su istraživali Bibliju nastojeći izgraditi vlastitu vjeru, neovisnu o zajednici. Sotona se svemu tomu radovao; jer je znao da će one koji se otrgnu od sidra moći zahvatiti različitim zabludama i nositi ih amo-tamo svakim vjetrom nauka. Mnogi koji su predvodili u prvoj i drugoj poruci zanižavali su ih, te su razdor i raspršenost zavladao po cijeloj zajednici. Tada sam vidjela Wm. Millera. Izgledao je zbunjeno i bio shrvan tugom i tjeskobom zbog svojega naroda. Vidio je skupinu koja je 1844. bila ujedinjena i puna ljubavi kako gubi ljubav jedan prema drugomu i kako se međusobno suprotstavlja. Vidio ih je kako se vraćaju u hladno, otpalo stanje. Žalost mu je iscrpljivala snagu. Vidjela sam vodeće ljude kako promatraju Wm. Millera i boje se da ne prihvati poruku trećega anđela i Božje zapovijedi. I kad bi se priklonio svjetlu s neba, ti bi ljudi smišljali neki plan da mu odvrte um. Vidjela sam kako se vršio ljudski utjecaj da bi mu se um zadržao u tami i da bi se njegov utjecaj sačuvao među njima. Napokon je Wm. Miller podigao svoj glas protiv svjetla s neba. Pogriješio je time što nije primio poruku koja bi u potpunosti objasnila njegovo razočaranje i obasjala prošlost svjetlom i slavom, što bi obnovilo njegovu iscrpljenu snagu, razvedrilo njegovu nadu i navelo ga da proslavi Boga. Ali priklonio se ljudskoj mudrosti umjesto božanskoj, a budući da je bio slomljen napornim radom u stvari svojega Gospodara i zbog svoje dobi, nije bio toliko odgovoran kao oni koji su ga zadržavali od istine. Oni su odgovorni i grijeh počiva na njima. Kad bi Wm. Miller mogao vidjeti svjetlo treće poruke, mnoge stvari koje su mu izgledale tamne i tajanstvene bile bi mu objašnjene. Njegova su braća ispovijedala tako duboku ljubav i zanimanje za njega da je mislio kako se ne može otrgnuti od njih. Njegovo bi se srce priklanjalo istini; ali tada bi pogledao na svoju braću. Oni su joj se protivili. Može li se otrgnuti od onih koji su stajali uz njega rame uz rame u naviještanju Isusova dolaska? Mislio je da ga oni zacijelo neće odvesti na stranputicu.“

„Bog je dopustio da dospije pod Sotoninu vlast i da smrt zagospodari nad njim. Sakrio ga je u grobu, daleko od onih koji su ga neprestano odvlačili od Boga. Mojsije je pogriješio upravo kad je bio nadomak ulaska u obećanu zemlju. Tako sam isto vidjela da je Wm. Miller pogriješio kad je uskoro trebao ući u nebeski Kanaan, dopustivši da njegov utjecaj pođe protiv istine. Drugi su ga na to naveli. Drugi će za to morati položiti račun. Ali anđeli bdiju nad dragocjenim prahom ovoga Božjeg sluge, i on će izaći na glas posljednje trube.“

„Vidjela sam skupinu koja je stajala dobro zaštićena i postojana te nije davala nikakva povoda onima koji bi htjeli uzdrmati utvrđenu vjeru tijela. Bog ih je gledao s odobravanjem. Pokazana su mi tri koraka — prvi, drugi i treći — poruke prvoga, drugoga i trećega anđela. Anđeo reče: Jao onomu tko bi pomaknuo ijedan kamen ili dirnuo ijednu pribadaču u tim porukama. Pravo razumijevanje tih poruka od životne je važnosti. O načinu na koji bivaju primljene visi sudbina duša. Ponovno sam bila provedena kroz te poruke i vidjela koliko je skupo Božji narod platio svoje iskustvo. Stečeno je kroz mnogo stradanja i teške borbe. Korak po korak Bog ih je vodio, dok ih nije postavio na čvrstu, nepokolebljivu platformu. Tada sam vidjela pojedince kako, približavajući se platformi, prije nego što stupe na nju, ispituju njezin temelj. Neki su s radošću odmah stupili na nju. Drugi su počeli nalaziti mane u postavljanju temelja platforme. Željeli su da se izvrše poboljšanja, pa bi tada platforma bila savršenija, a narod mnogo sretniji. Neki su

sišli s platforme i ispitali je, pa su joj zatim nalazili mane, izjavljujući da je pogrešno postavljena. Vidjela sam da su gotovo svi čvrsto stajali na platformi i poticali druge, koji su sišli s nje, da prestanu sa svojim pritužbama, jer je Bog bio vrhovni graditelj, a oni su se borili protiv njega. Prisjećali su se čudesnoga Božjeg djela koje ih je dovelo na čvrstu platformu, i složno su gotovo svi podigli oči k nebu te snažnim glasom proslavili Boga. To je djelovalo na neke od onih koji su prigovarali i napustili platformu, te su ponovno, ponizna pogleda, stupili na nju.“

„Bila sam ponovno upućena na navještaj prvoga Kristova dolaska. Ivan je bio poslan u duhu i sili Ilijinoj da pripravi put Isusovu dolasku. Oni koji su odbacili Ivanovo svjedočanstvo nisu imali koristi od Isusova nauka. Njihovo protivljenje navještaju njegova prvog dolaska dovelo ih je u položaj u kojem nisu mogli spremno primiti najsnažnije dokaze da je on Mesija. Sotona je naveo one koji su odbacili Ivanovu poruku da odu još dalje, da odbace Isusa i razapnu ga. Čineći to, doveli su sebe u stanje u kojem nisu mogli primiti blagoslov na dan Pedesetnice, koji bi ih poučio putu u nebesko Svetište. Razdiranje hramskoga zastora pokazalo je da židovske žrtve i obredi više neće biti primani. Velika Žrtva bila je prinesena i bila je prihvaćena, a Duh Sveti koji je sišao na dan Pedesetnice prenio je misli učenika sa zemaljskoga Svetišta na nebesko, u koje je Isus ušao svojom vlastitom krvlju, te izlio na svoje učenike dobrobiti svoga pomirenja. Židovi su bili ostavljeni u potpunoj obmani i posvemašnjoj tami. Izgubili su svu svjetlost koju su mogli imati o planu spasenja i još su se uvijek uzdali u svoje beskorisne žrtve i prinose. Nebesko Svetište zauzelo je mjesto zemaljskoga, a ipak nisu imali nikakva znanja o putu u nebesko.“

„Mnogi sa zgražanjem promatraju put kojim su Židovi pošli prema Isusu odbacivši ga i razapevši. I dok čitaju povijest njegova sramotnog zlostavljanja, misle da ljube Krista i da ga ne bi zanijekali kao Petar niti razapeli kao Židovi. Ali Bog, koji je bio svjedokom njihove navodne sućuti prema svome Sinu, iskušao ih je i stavio na kušnju onu ljubav koju su ispovijedali prema Isusu.

„Cijelo je nebo s najdubljim zanimanjem promatralo prihvaćanje te poruke. Ali mnogi koji tvrde da ljube Isusa, i koji prolijevaju suze čitajući izvještaj o križu, umjesto da poruku prime s radošću, bivaju potaknuti na gnjev, rugaju se radosnoj vijesti o Isusovu dolasku i proglašavaju je zabludom. Nisu htjeli imati zajedništva s onima koji su ljubili njegov dolazak, nego su ih mrzili i isključivali iz crkava. Oni koji su odbacili prvu poruku nisu mogli imati koristi od druge, niti su imali koristi od ponoćnoga pokliča, koji ih je trebao pripremiti da vjerom uđu s Isusom u Presveto mjesto nebeskoga Svetišta. A odbacivanjem dviju prijašnjih poruka ne mogu vidjeti nikakvu svjetlost u poruci trećega anđela, koja pokazuje put u Presveto mjesto. Vidjela sam da su nazivne crkve, kao što su Židovi razapeli Isusa, razapele ove poruke, i stoga nemaju nikakva znanja o pokretu učinjenom na nebu, ni o putu u Presveto, te ne mogu imati koristi od Isusova posredovanja ondje. Poput Židova, koji su prinosili svoje beskorisne žrtve, oni uznose svoje beskorisne molitve prema odjeljku koji je Isus napustio; a Sotona, zadovoljan prijevarom onih koji se nazivaju Kristovim sljedbenicima, učvršćuje ih u svojoj zamci, preuzima religiozan karakter, usmjerava misli tih tobožnjih kršćana k sebi i djeluje svojom silom, svojim znakovima i lažnim čudesima. Neke vara na jedan način, a neke na drugi. Ima pripremljene različite zablude da djeluju na različite umove. Neki s užasom gledaju na jednu

zabludu, dok drugu spremno prihvaćaju. Sotona neke vara spiritizmom. Također dolazi kao anđeo svjetla i širi svoj utjecaj po zemlji. Vidjela sam posvuda lažne reformacije. Crkve su bile ushićene i smatrale su da Bog za njih čudesno djeluje, dok je to bio drugi duh. To će iščeznuti i ostaviti svijet i crkvu u goreman stanju nego prije.“

„Vidjela sam da Bog ima iskrene djece među nominalnim adventistima i palim crkvama, te da će službenici i narod još biti pozvani iz ovih crkava prije nego što se izliju zla, i oni će rado prigrliti istinu. Sotona to zna i, prije glasnog pokliča trećega anđela, podiže uzbuđenje u tim vjerskim tijelima, kako bi oni koji su odbacili istinu mogli misliti da je Bog s njima. Nada se prevariti iskrene i navesti ih da pomisle kako Bog još uvijek djeluje za crkve. Ali svjetlo će zasjati, i svi iskreni napustit će pale crkve i stati uz Ostatak.“ *Spiritual Gifts*, volume 1, 151–172.

Ovaj odlomak sadrži toliko mnogo važnih istina, ali ja se njime služim kako bih izdvojio neka obilježja poruka iz mileritske povijesti, da bismo razumjeli kako one predstavljaju prasluku naše povijesti. Sva tri anđela iz Otkrivenja četrnaestoga imaju poruku u svojim rukama. Drugi i treći anđeo prikazani su kao oni koji sa sobom, dok silaze sa svojom porukom, nose „svitak“. Svaki anđeo predstavlja poruku, a dolazak svake poruke proizvodi određeni učinak.

Nastavit ćemo ovu temu u sljedećem članku.